Les Pedreres, encara

Alguns dels habitatges actuals de les Pedreres Foto: MANEL LLADÓ.

El parc de les Pedreres és un espai d'un gran valor ecològic i paisatgístic de què Girona no ha gaudit mai. El pla urbanístic aprovat aquest febrer, que preveu la recuperació d'aquesta zona per a la ciutat, obliga que no hi hagi cap construcció i, per tant, s'hauran de reallotjar les famílies que hi viuen des de fa més de mig segle, en construccions il·legals, aixecades en sòl públic, venint d'una migració forçada i no trobant a Girona cap altre espai on ubicar-se. Diguem, sincerament, que el fet que durant molts anys aquestes famílies visquessin allà dalt ha convingut tothom. Aquest pla urbanístic, doncs, havia d'anar forçosament acompanyat d'un pla social que donés sortida a la situació de no-legalitat en què estan aquests gironins. En aquest sentit, tant l'ordenació urbanística de la zona com el pla social –que consisteix únicament en el reallotjament d'aquestes famílies– van ser aprovats en el darrer ple municipal. Val a dir, però, que nosaltres entenem que un pla social no són només unes cases noves. Un pla social, per nosaltres, és una veritable oportunitat de canvi i de futur per a aquests gironins, oportunitat que se sosté forçosament a sobre de drets i deures i que comporta l'alfabetització, el treball, la inclusió cívica i, també, l'habitatge digne. Perquè si el pla, com fa ara, només atén l'habitatge, n'hauríem de dir pla habitacional i no pas pla social. I si el pla no atén les necessitats integrals d'aquests habitants, el que passarà és que a la ciutat de Girona, ara a Torre Gironella, hi seguirà havent un gueto, un món desconegut i tancat, volgudament ignorat per la majoria de ciutadans. El pla social de les Pedreres ha de jugar amb qüestions tan complexes com ara els greuges comparatius, les injustícies històriques, el racisme –sí, també el racisme– o la diversitat de costums i els contrastos culturals. Una filigrana exquisida, doncs, que cal portar amb una cura extraordinària. Però el pla social atresora, aparentment, quelcom imprescindible, sense el qual podria ser que comencés a caminar amb un perdigó a l'ala: el consens entre les parts implicades i afectades. I és que nosaltres ens pensàvem que aquest pla en tenia, de consens, perquè així ens ho havia assegurat la regidora Paneque, i amb aquesta certesa equivocada vam anar al ple, on es va fer evident, en les paraules de la representant dels veïns de Torre Gironella –que va clamar per les mancances històriques d'aquell barri–, que aquest consens no hi era. Per tot plegat, doncs, ens vam abstenir. Ara, però, el pla de les Pedreres ja està aprovat. Comença un camí que serà llarg i que vetllarem amb total interès. Proposem d'entrada una comissió de seguiment que reti comptes al ple de forma anual, que vetlli per l'execució del pla. I demanem, com és la nostra obligació, que es treballi per un major consens i que es plantegi una intervenció social de caire més integral. Nosaltres ho hauríem fet així.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-03-2017 Pàgina 8

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1086373-les-pedreres-encara.html